

DECIZIE

12 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Tatiana Vieru
Nicolae Craiu
Oleg Sternioală

examinând recursul declarat de Galina Afanas,

în pricina la cererea Galinei Afanas privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral și acțiunea reconvențională depusă de administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolabilitate-Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului din posesie nelegitimă,

împotriva încheierii din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 28 decembrie 2011, Galina Afanas s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „NourCo”, în proces de insolabilitate, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate asupra imobilului, obligarea pârâtului de a prezenta toate documentele necesare conform legislației în vigoare pentru înscrierea bunului imobil în Registrul bunurilor imobile, obligarea pârâtului de a prezenta documentele necesare pentru estimarea sumei real cheltuite pentru construcția imobilului, diferența între suma investită și suma real cheltuită de pârât în construcția imobilului să-i fie restituită pentru reinvestirea în finisarea construcției imobilului sau să fie obligat pârâtul de a o cheltui pentru finisarea construcției imobilului.

Ulterior, la 21 noiembrie 2012, 15 octombrie 2013, 16 aprilie 2014 și 30 aprilie 2014, Galina Afanas a depus cereri de completare a pretențiilor, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate după ea-reclamanta asupra apartamentului nr. 39 din casa nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100115012.01.039, încuviințarea ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv, obligarea pârâtului de a-i preda apartamentul cu executare imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate, încasarea de la pârât a sumei de 126496,63 lei cu titlu de diferență între suma investită de reclamantă și suma real

cheltuită de pârât pentru construcția imobilului nominalizat pentru efectuarea lucrărilor de finisare a apartamentului conform condițiilor contractului, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 80823,88 lei, încasarea despăgubirii cauzate prin neexecutare în sumă de 147102,67 lei; încasarea supraplății rezultând din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua achitării, încasarea de despăgubirii cauzate prin tergiversare abuzivă; încasarea prejudiciului moral determinat de instanță.

Prin hotărârea din 14 martie 2013 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas și a fost recunoscut dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului nr. 39 din str. Sarmizegetusa, nr. 53, casa nr. 1, mun. Chișinău; a fost dispusă încuviințarea ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului nr. 39 din str. Sarmizegetusa, nr. 53, casa nr. 1, mun. Chișinău; a fost încasat de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas suma de 191798 lei, ce include suma 126496,63 lei cu titlul de diferență de preț al apartamentului nefinisat și suma de 65302,96 lei, cu titlu de dobândă de întârziere; au fost respinse cerințele privind încasarea prejudiciului material și moral.

Prin decizia din 26 iunie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea din 14 martie 2013 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău, cu restituirea pricinii la rejudecare în instanța de fond.

Prin hotărârea din 29 septembrie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva SRL „NourCo” în proces de insolvență, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate după Galina Afanas asupra apartamentului nr. 39 din casa nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100115012.01.039, încuviințarea ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate al Galinei Afanas asupra apartamentului nr. 39 din casa nr. 1 din str. Sarmizegetusa, 53, mun. Chișinău, cu număr cadastral 0100115012.01.039, obligarea pârâtului de a preda apartamentul reclamantei cu executare imediată, încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a dobânzii de întârziere în sumă de 80823,88 lei, încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a despăgubirii cauzate prin neexecutare în sumă de 147102,67 lei, încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a despăgubirii cauzate prin tergiversare abuzivă, încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a prejudiciului moral; s-a încetat procesul la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva SRL „NourCo” în proces de insolvență, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a sumei de 126496,63 lei cu titlu de diferență între suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pârât pentru construcția imobilului nominalizat, încasarea de la SRL „NourCo” în beneficiul Galinei Afanas a supraplății rezultând din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la ziua achitării.

Prin decizia din 24 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul depus de Galina Afanas și s-a menținut hotărârea din 29 septembrie 2014 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău.

Prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție s-a admis recursul declarat de Galina Afanas și s-a casat decizia din 24 martie 2015 a Curții de Apel Chișinău, cu remiterea pricinii la rejudecare în instanța de insolabilitate - Curtea de Apel Chișinău.

Prin decizia suplimentară din 27 ianuarie 2016 a Curții Supreme de Justiție s-a casat hotărârea din 29 septembrie 2014 a Judecătorei Centru, mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva SRL „NourCo” în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, a dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral.

La 16 februarie 2017, Galina Afanas a depus în instanța de insolabilitate cerere privind asigurarea acțiunii din 28 decembrie 2011, 21 noiembrie 2012, 15 octombrie 2013, 16 aprilie 2014, 30 aprilie 2014, 23 mai 2016, prin care a solicitat, în temeiul art. 175 Cod de procedură civilă, aplicarea sechestrului pe apartamentul nr.39 din casa nr. 1 de pe str.Sarmizegetusa, nr. 53, mun. Chișinău, întru asigurarea dreptului său de proprietate asupra acestui apartament în starea existentă, aplicarea sechestrului pe alte bunuri imobile construite din banii reclamantei în sumă de 451235, 20 lei MD, achitată integral și în termen de 8 ani în limita asigurării datoriei debitoriale și a prejudiciului cauzat, interzicerea pârâtului și a altor persoane, inclusiv comitetului creditorilor de a săvârși anumite acte în privința apartamentul nr.39 din casa nr. 1 de pe str. Sarmizegetusa, nr.53, mun.Chișinău, suspendarea vânzării bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); suspendarea urmăririi, întemeiată pe un document executoriu contestat de către debitor pe cale judiciară.

Susține că, necesitatea aplicării măsurilor de asigurare se impune prin faptul că s-a schimbat situația, deoarece administratorul pârâtului Dumitru Chicu a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) și art. 361 alin.(2) lit. b) d) Cod penal, conform ordonanței Procuraturii Anticorupție din 03 februarie 2017.

Consideră reclamanta că, neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

Prin încheierea din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de Galina Afanas cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral și acțiunea reconvențională depusă de administratorul insolabilității Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolabilitate-Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului din posesie nelegitimă.

La 28 februarie 2017, Galina Afanas a declarat recurs împotriva încheierii din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi încheieri prin care să fie admisă integral cererea din 16 februarie 2017 privind aplicarea sechestrului.

În motivarea recursului s-a invocat că temeiul casării încheierii contestate constituie faptul că circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii nu au fost elucidate pe deplin și normele de drept material și procedural au fost încălcate sau aplicate eronat.

Susține recurenta că, contractul încheiat la 31 ianuarie 2008 cu SRL „NourCo” privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. 1 de pe str. Sarmizegetusa, nr. 53 din mun. Chișinău pentru procurarea în proprietate privată a apartamentului nr.39 cu suprafața totală de 45,77 m.p., conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. Sarmizegetusa 53”, pentru care a transferat pe parcursul anului 2008 în contul bancar al SRL „NourCo” costul apartamentului de 29750 euro, echivalentul a 451235,20 MDL, reprezintă după natura sa juridică un contract de antrepriză, translativ de proprietate ce presupune conform art.946 Cod civil, dreptul de proprietate asupra obiectului antreprizei și ce urmează a fi transmis ei-recurenteii conform art.947 Cod civil.

Precizează recurenta că, prin hotărârea din 26 octombrie 2010 a Curții de Apel Economice a fost intentat procesul de insolabilitate fictivă în privința SRL „NourCo” și prin hotărârea irevocabilă din 08 aprilie 2011 a Curții de Apel Economice i s-a validat suma de 29750 euro, echivalentul a 451235,20 lei cu preluarea contractului, nefiind contestată.

Contrar prevederilor contractuale, peste un an, la 10 noiembrie 2011, după ce a împărțit masa debitoare, pârâtul s-a răzgândit și a afirmat că nu mai recunoaște contractul de investiții și solicită niște sume bănești nejustificate, în opinia recurenteii, în caz contrar va vinde apartamentul și va însuși banii. Pârâtul, conform anunțului de vânzare a apartamentului, publicat în Monitorul Oficial, vinde apartamentul contractat.

Susține recurenta că, la momentul intentării procesului de insolabilitate, bunul imobil determinat, construit din banii săi, în sensul contractului de antrepriză, deja era proprietatea sa și nu putea fi inclus în masa debitoare a debitorului pentru a valida creanțele unor alți creditori. Or, ea nu deține calitatea de debitor față de creditorii SRL „NourCo”. Art. 82 alin.(2) al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012 (art. 91 alin. (2) al Legii insolabilității nr.632 din 14 noiembrie 2001) prevede că în cazul în care un creditor chirografar este, la momentul intentării procedurii de insolabilitate, îndreptățit în baza legii sau a contractului la compensare, acest drept nu este afectat de intentarea procedurii. Conform art. 48 al Legii insolabilității nr.149 din 29 iunie 2012 (art. 59 al Legii insolabilității nr.632 din 14 noiembrie 2011) persoana care, în baza unui drept real sau personal, poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare poate cere separarea bunului în baza unui titlu.

Menționează recurenta că, timp de un an, două luni, două zile de la intentarea procesului de insolabilitate, la apartamentul 39 nu s-au efectuat lucrări și pentru a obține titlu și a separa bunul care a fost introdus intenționat eronat în masa debitoare, din interes material, la 28 decembrie 2011, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „NourCo” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului 39 din casa 1 de pe str. Sarmizegetusa, nr. 53 din mun. Chișinău în starea existentă, încasarea datoriei și a prejudiciului cauzat, în temeiul art. 10, 11, 320, 321, 512, 513, 572, 585, 602, 610, 619, 622, 666, 725, 727, 733, 946, 947, 1398, 1423 Cod civil, art.82 alin.(2) al Legii insolabilității nr. 149 (art. 91 alin.(2) al Legii

insolvabilității nr. 632 din 14 noiembrie 2011), art. 9, 46, 47 din Constituția RM, art. 1 al Protocolului adițional CEDO, art. art. 6 §1, 14, 17 CEDO.

Remarcă recurenta că, deși, nici legea, nici contractul nu prevede dreptul la retenție pentru aceste categorii de obligații, administratorul refuză până în prezent să-i predea apartamentul. În opinia sa, administratorul a încercat să estoarcă suma de 70000 lei pentru a-i preda cheile de la apartament.

Indică recurenta că, pe faptul abuzului de serviciu soldate cu urmări grave de către Centrul Național Anticorupție, la 10 octombrie 2013 a fost intentată cauza penală nr.2013970425, ce este în proces de examinare.

Opinează recurenta că, debitorul a deconectat apartamentul 39 de la alimentarea cu apă, energie electrică, gaz pentru a o împiedica să-și finiseze apartamentul. A conectat apartamentul la energie electrică la 13 mai 2015, achitând preventiv 600 lei, la conducta de gaz - în august 2015, achitând sumă de 2067,46 lei, a instalat termopane în sumă de 8377 lei. La suma de 29750 euro achitate în 2008, a suportat cheltuieli suplimentare în mărime de 50000 lei numai pentru materiale de construcție pentru a finisa apartamentul 39 și a putea locui în el. Timp de 8 ani, nu poate utiliza nici suma bănească de 29750 euro și nici de apartamentul construit din banii investiți.

Consideră recurenta că, prin decizia din 21 octombrie 2015 a Curții Supreme de Justiție a fost lipsită de dreptul la judecarea cauzei de către o instanță sau de judecătorii în a căror competență pricina respectivă este dată prin Lege, a fost lipsită de dreptul de a demonstra în instanța de drept comun că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare, de a obține un titlu și de a cere separarea bunului în baza titlului, după cum prevede Legea. În opinia sa, Curtea Supremă de Justiție a legalizat escrocheria, invocând că apartamentul construit din banii săi, achitați integral și în termen în sumă de 29750 euro, în anul 2008, ar face parte din masa debitoare a debitorului SRL „NourCo”, adică este proprietate a debitorului care nu a investit nici un leu în acest apartament. În baza acestei decizii, debitorul SRL „NourCo” a hotărât să-și însușească și banii săi și apartamentul construit din banii săi și la 22 martie 2016 a cerut evacuarea silită a sa din apartamentul construit din banii săi, în care nici măcar nu locuiește, dar muncește pentru a-l finisa. Astfel, debitorul intenționează să vândă apartamentul litigios și altor persoane și să se îmbogățească fără justă cauză.

Insistă recurenta la aplicarea măsurilor de asigurare, deoarece s-a schimbat situația, invocând că administratorul Dumitru Chicu a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) și art.361 alin.(2) lit.b) d) Cod penal, conform ordonanței Procuraturii Anticorupție din 03 februarie 2017 și există o bănuială rezonabilă că ar putea vinde apartamentul și pleca din țară.

În conformitate cu art. 425 Cod de procedură civilă (în vigoare la momentul declarării recursului), termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Instanța de insolvabilitate a adoptat încheierea la data de 20 februarie 2017, iar Galina Afanas a declarat recurs la data de 28 februarie 2017, ceea ce denotă că este în termen.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiat și pasibil de a fi respins recursul declarat de Galina Afanas, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 426 alin.(3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

În conformitate cu prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Conform art. 1 alin.(4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Din materialele pricinii rezultă că la 16 februarie 2017, reclamanta Galina Afanas s-a adresat cu cerere de asigurare a acțiunii, în temeiul art. 174-182 Cod de procedură civilă, prin care a solicitat aplicarea sechestrului pe apartamentul nr.39 din casa nr. 1 de pe str. Sarmizegetusa, nr. 53, mun. Chișinău, întru asigurarea dreptului său de proprietate asupra acestui apartament în starea existentă, aplicarea sechestrului pe alte bunuri imobile construite din banii reclamantei în sumă de 451235, 20 lei MD, achitată integral și în termen de 8 ani în limita asigurării datoriei debitoriale și a prejudiciului cauzat, interzicerea pârâtului și a altor persoane, inclusiv comitetului creditorilor de a săvârși anumite acte în privința apartamentului nr.39 din casa nr. 1 de pe str. Sarmizegetusa, nr.53, mun.Chișinău, suspendarea vânzării bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); suspendarea urmăririi, întemeiată pe un document executoriu contestat de către debitor pe cale judiciară (f.d.63).

Prin încheierea din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a respins cererea depusă de Galina Afanas cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii (f.d.71-72).

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție apreciază ca fiind corectă concluzia instanței de insolvență privind respingerea cererii de asigurare a acțiunii în următoarele circumstanțe.

În conformitate cu art. 174 alin. (1) Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanța dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu art. 175 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanța este în drept: a) să pună sechestrul pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; b) să interzică pârâtului săvârșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvârșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să

suspende vânzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Judecătorul sau instanța dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea și a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

În conformitate cu art. 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.

În contextul dat, Colegiul relevă că reclamanta Galina Afanas a justificat aplicarea măsurilor de asigurare solicitate prin faptul că s-ar fi schimbat situația, deoarece administratorul insolvenței pârâtului SRL „NourCo”- Dumitru Chicu a fost pus sub învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) și art. 361 alin.(2) lit. b) d) Cod penal, conform ordonanței Procuraturii Anticorupție din 03 februarie 2017.

În această ordine de idei, Colegiul menționează că punerea sub învinuire a administratorului insolvenței pârâtului SRL „NourCo”- Dumitru Chicu în comiterea infracțiunii prevăzute de art.335 alin.(1¹) și art. 361 alin.(2) lit. b) d) Cod penal, nu justifică aplicarea măsurilor de asigurare, în condițiile când în pricina dată sunt deja acte judecătorești definitive și irevocabile prin care s-au dispus aplicarea măsurilor de asigurare, fapt corect reținut de instanța de insolvență.

Or, prin încheierea din 15 iulie 2013 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, menținută prin decizia din 04 septembrie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a fost aplicat sechestrul pe apartamentul nr. 39 din casa nr. 1, amplasată pe str. Sarmizegetusa, nr. 53, mun.Chișinău și a fost dispusă interzicerea Oficiului Cadastral Teritorial Chișinău de a elibera acte pentru orice formă de înstrăinare sau de reînregistrare a acestui imobil (f.d.13-15).

Totodată, prin încheierea din 11 iulie 2013 a instanței de insolvență-Curtea de Apel Chișinău a fost dispusă aplicarea interdicției de înstrăinare a tuturor apartamentelor creditorilor, care nu au reîncheiat contracte de investiții în baza hotărârii adunării generale a creditorilor SRL „NourCo” din 10 noiembrie 2010, inclusiv și a Galinei Afanas, interdicția fiind menținută până la adoptarea hotărârilor judecătorești definitive sau până la anularea interdicției de către judecătorul în procedura căruia se află dosarul de insolvență a SRL „NourCo” (f.d.16-18).

Un aspect important de menționat este și faptul că prin încheierea din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, menținută prin decizia din 15 iunie 2016 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de Galina Afanas privind asigurarea acțiunii, în pricina nr. 2c-317-5/12 privind insolvența SRL „NourCo” (f.d.39-41, 52-55).

Tot aici, este de menționat că în cererea de aplicare a măsurilor de asigurare a acțiunii, depusă la 28 martie 2016, respinsă prin încheierea din 29 martie 2016 a Curții de Apel Chișinău, Galina Afanas a solicitat aplicarea aceluiași măsuri de asigurare (f.d.38) ca și în speță, doar că la caz a invocat schimbarea situației prin punerea sub învinuire a administratorului insolvenței pârâtului SRL „NourCo”- Dumitru Chicu.

În această ordine de idei, Colegiul reiterează că această circumstanță invocată de Galina Afanas nu constituie motiv de aplicare a măsurilor de asigurare în sensul art. 174-175 Cod de procedură civilă și nu duce la imposibilitatea executării hotărârii judecătorești, în condițiile când bunurile debitorului insolubil nu constituie și bunurile administratorului insolabilității.

Or, conform art. 63 alin.(1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, administratorul insolabilității exercită atribuțiile prevăzute de lege în perioada de observație, în procesul de insolabilitate și în procedura de restructurare a debitorului, iar conform art. 66 alin.(1) lit. s) al aceleși Legi, una din atribuțiile principale ale acestuia este conducerea și/sau supravegherea debitorului, administrarea masei debitoare, dar nicidecum nu presupune trecerea bunurilor în proprietatea administratorului insolabilității.

În consecință, Colegiul conchide că Galina Afanas nu a invocat circumstanțe, în sensul art. 177 Cod de procedură civilă, ce ar justifica aplicarea măsurilor de asigurare solicitate.

De asemenea, Colegiu precizează că în conformitate cu art. 437 alin. (1) lit. f) Cod de procedură civilă, cererea de recurs trebuie să fie dactilografiată și trebuie să cuprindă esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate, solicitările recurentului, propunerile respective.

În conformitate cu art. 442 Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date, instanța verifică în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În contextul normelor precitate, Colegiul relevă că recurenta nu a invocat argumente ce ar putea servi ca temei de casare a încheierii contestate, or, în recursul declarat se identifică doar circumstanțele, care în opinia recurente, justifică dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 39 din casa nr. 1, amplasată pe str. Sarmizegetusa, nr. 53, mun.Chișinău.

Tot aici, este de menționat că recurenta solicitând casarea încheierii contestate cu pronunțarea unei decizii de admitere a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare, nu a indicat ce norme de drept au fost încălcate de instanța de insolabilitate la adoptarea încheierii contestate și ar impune casarea acesteia. Or, din recursul declarat nu se distinge decât o nouă solicitare de aplicare a măsurilor de asigurare cu invocarea acelorași circumstanțe examinate deja de instanța de insolabilitate prin încheierea contestată.

Totodată, instanța de recurs menționează că obligația recurente în conformitate cu prevederile art. 56 alin.(3) și art. 61 alin. (1) Codul de procedură civilă, este de a se folosi cu bună-credință de drepturile sale procedurale.

Or, neconformarea recurente rigorilor legii în exercitarea dreptului privind accesul la justiție, nu constituie decât o eludare a acesteia și nu poate constitui o limitare incompatibilă cu garanțiile art. 6 din Convenție. Respectiv, nu se consideră îngrădirea accesului liber la justiție, prin prisma art. 6 din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului, în situația în care solicitantul nu se conformează legislației în vigoare în realizarea drepturilor sale procedurale.

În consecință, Colegiul reiterează că circumstanțele expuse în recursul declarat nu denotă încălcarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau

de drept procedural de către instanța de insolvență la examinarea pricinii și respectiv nu constituie temei pentru casarea încheierii contestate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de insolvență contestată este adoptată cu respectarea normelor de drept material și procedural, cu aplicarea și interpretarea corectă a acestora în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Galina Afanas împotriva încheierii din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, cu menținerea acesteia.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de Galina Afanas.

Se menține încheierea din 20 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău, adoptată în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Galina Afanas împotriva Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolvență, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral și acțiunea reconvențională depusă de administratorul insolvenței Societății cu Răspundere Limitată „NourCo”, în proces de insolvență-Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului din posesie nelegitimă.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Nicolae Craiu

Oleg Sternioală